

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/367/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012255
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117012255.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému T. Q., Z.. XX.XX.XXXX V. L. Q., trvale bytom E., F. E. XXX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 14.12.2017, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného T. Q., Z.. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 11.10.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného T. Q., Z.. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zistil, že T. Q. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/165/2011 zo dňa 16.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/45/2012 zo dňa 05.06.2012, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 23.09.2015 a ktorý vykonal dňa 23.09.2016.

Následne nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 33 (tridsaťtri) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/98/2014 zo dňa 23.09.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pre prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať po započítaní vykonaného trestu v inej veci dňa 20.08.2018. Súd vyššie uvedeným rozsudkom zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 3T/2/2012 zo dňa 29.05.2013, z trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn.4T/88/2013 zo dňa 24.06.2013 a z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/264/2014 zo dňa 17.08.2015.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 7Nt/42/2016 zo dňa 23.05.2016 súd zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného, a to tak, že ho preradil z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 05.10.2016.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je v zásade na požadovanej úrovni. U odsúdeného sa vyskytli určité nedostatky, keď bol personálom

upozornený na dodržiavanie zásad slušného správania a taktiež sa vyskytli nedostatky v súvislosti s dodržiavaním interných noriem, keď opakovane vyniesol stravu z jedálne odsúdených. Iné nedostatky v súvislosti s dodržiavaním povinností vyplývajúcich zo zákona o výkone trestu a ústavného poriadku u odsúdeného zaznamenané neboli. Počas výkonu trestu mu bola udelená disciplinárna odmena (1-krát) a zároveň mu nebol uložený disciplinárny trest. Voľný čas trávi hraním spoločenských hier, sledovaním TV a počúvaním rozhlasu. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti sa pravidelne zapája. Vo výkone trestu nie je pracovne zaradený zo zdravotných dôvodov, avšak zúčastňuje sa aktivít pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného - čistiace a upratovacie práce. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s matkou a bratom. Odsúdený stanovený program zaobchádzania plní iba čiastočne, keď ústav v bode edukácia vytkol odsúdenému čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti a porušovanie ústavného poriadku. Odsúdený z programu zaobchádzania taktiež plní čiastočne aj bod vzťahy s vonkajším prostredím, nakoľko sa narušili vzťahy s jeho družkou. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, čiastočne kritického postoja k jej páchaniu, dlhodobej nezamestnanosti a nedostatku príjmu. Vzhľadom na uvedené ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a zároveň neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ už 14-krát súdne trestaný, z toho 12-krát pre trestný čin krádeže.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, nakoľko odsúdenému bola udelená pochvala za zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje všetko čo spravil.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú

časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená. Je síce pravda, že sa u odsúdeného vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku (opakované vynášanie jedla z jedálne odsúdených, upozornený na dodržiavanie zásad slušného správania), avšak vzhľadom ku skutočnosti, že odsúdenému nebol za predmetné nedostatky udelený disciplinárny trest ako aj charakter predmetných previnení, ktorých závažnosť je podľa súdu nízka, nejde podľa súdu o také nedostatky, pre ktoré by mal konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Nakoniec odsúdený svoje správanie napravil a obdobného konania sa následne už nedopúšťal.

Splnená však nebola dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu s prihliadnutím k jeho trestnej minulosti riziko recidívy veľké.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol 14-krát súdne trestaný, z toho 12-krát pre trestný čin krádeže, vo vzťahu ktorému predstavuje tzv. špeciálneho recidivistu, pričom už v minulosti mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody. V tomto súd poukazuje, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody aj pred obdobím, ktoré mu bolo započítané do v súčasnosti vykonávaného trestu, ktorý mu bol započítaný v dôsledku uloženia súhrnného trestu. Odsúdenému tak bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania odsúdeného neodradili ani vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody.

V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, čo je aj prípad odsúdeného.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Na uvedenom nič nezmenilo ani preradenie odsúdeného do ústavu s nižším stupňom stráženia či udelenie disciplinárnej odmeny, nakoľko vzhľadom na početnosť trestnej činnosti u odsúdeného, pochybnosti o jeho schopnosti viesť riadny život pretrvávajú.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.